

РЕШЕНИЕ

№ 22397

гр. София, 04.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в публично заседание на 28.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **1425** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 118, ал. 1 от КСО.

Делото е образувано по жалбата на „НОРФОЛК ОЙЛ“ АД, с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], срещу Решение № 1040-21-767/29.12.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град, с което са потвърдени задължителни предписания №ЗД-1-21-02100909/27.11.2025г., издадени от контролен орган на ТП на НОИ С.-град, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО.

В открито съдебно заседание – „НОРФОЛК ОЙЛ“ АД чрез адв.Б. поддържа жалбата.Претендира разноси по списък.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ [населено място]-град, чрез процесуалния си представител юрк.В. изразява становище за неоснователност на жалбата, претендира разноси.

Съдът, като прецени данните по административната преписка и представените от делото доказателства, намери следното:

Подаването на жалбата в рамките на предвидения за това процесуален срок налагат извод за нейната допустимост, а разгледана по същество същата е основателна, по следните съображения: В хода на административното производство със Заповед № ЗР-5-21-02075612 от 09.10.2025г. на Директора на ТП на НОИ С.-град е била възложена проверка на „НОРФОЛК ОЙЛ“ АД по разходите на ДОО на дружеството връчена на управителя П. Б. на 19.11.2025г.

В хода на проверката осигурителят е представил следните документи за лицето Я. Н. Е.-ЕГН-[ЕГН]:обратна ведомост на

„НОРФОЛК ОЙЛ“ АД за периода от м.01.2025г. до м.09.2025г., фактури за разходи, банково бордеро от 17.07.2025г.

Съгласно трудов договор №000002/29.07.2025г. Я. Е. е назначена в дружеството – работодател /осигурител/, на основание чл. 68, ал. 1, т.1, във връзка с чл. 70, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) на длъжност – „анализатор, проучване на пазари“ с основно месечно трудово възнаграждение – 2900.00лв. на пълно работно време-8 часа.

В представените ведомости за заплати за месец юли 2025г. до месец септември 2025г. за Я. Е. е установено следното:

-м.07.2025г. отразени 3 отработени дни с осигурителен доход в размер на 378.26 лв.

-м.08.2025г. отразени 21 отработени дни с осигурителен доход в размер на 2900.00лв.

-м.09.2025г. отразени 3 отработени дни, 2 работни дни платен годишен отпуск с осигурителен доход в размер на 725.00лв.

В административното производство не са установени различия между подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО за осигурителен стаж и доход на Я. Е. за м.август и септември, тъй като за месец юли не са подавани данни.

В административното производство и Е., и управителя на дружеството Б. са декларирали, че Е. е назначена на трудов договор, с определено трудово възнаграждение 2900.00лв. изплащани в брой, естеството на извършваната работа-изготвяне на различни документи, писма, презентации, анализ и проверка на цени.Като причина за освобождаването на лицето е посочено, че не е била подходяща за тази работа, рипсвала инициативност, недобро ниво на писмен английски език.

Няма спор, че в „НОРФОЛК ОЙЛ"АД е извършена проверка по разходите на държавното обществено осигуряване относно достоверността на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО в регистъра на осигурените лица за Я. Н. Е. за месец юли юли, август и септември 2025г.

При извършване на проверката от дружеството са били представени относимите документи: трудов договор №000002/29.07.2025г., Протокол за вписани и невписани електронни записи, Протокол за регистриран и прекратен трудов договор, длъжностно характеристика на длъжност „анализатор-проучване на пазари“, молба от лицето за постъпване на работа от 26.07.2025г.

Съгласно чл. 10 от КСО "Осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 КСО, за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването и".

Анализирайки събраните доказателства в хода на проверката и като е направил преценка за достоверността на подадените данни по чл. 5, ал. 4, т.1 от КСО, административният орган необосновано е приел, че не е упражнявана трудова дейност от Я. Н. Е..

В тази връзка са издадени и задължителни предписания №ЗД-1-21-02100909/27.11.2025г. за заличаване на данните по чл.5, ал.4, т.1 от КСО за периода 01.08.2025г. до 08.09.2025г. за Е..

Няма спор, че за периода са постъпили суми в приход на държавното обществено осигуряване за осигурителни вноски от „НОРФОЛК ОЙЛ"АД за работници и служители, но съвсем необосновано административният орган е приел, че внасянето на осигурителни вноски и сключването на трудов договор, включително регистрирането му, при конкретно установената фактическа обстановка, не са достатъчни основания, за да се приеме, че Я. Е. е извършвала дейност, за която подлежат на осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО.

По делото се събраха свидетелски показания, които кореспондират с писмените доказателства и също водят до извода, че Е. е извършвала дейност, за която е подлежала на осигуряване по реда на чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО.

Оспореният административен акт – Решението на Директора на ТП на НОИ [населено място]-град и потвърдените с него задължителни предписания са постановени от материално компетентни органи на осигурителната администрация, в изискуемата от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, но в противоречие с

материалноправните разпоредби.

Сключеният трудов договор е задължителен за страните, и работодателят не може да променя условията му едностранно. Разпоредбата на чл.118, ал. 1 КТ установява забрана за едностранна промяна в съдържанието на трудовото правоотношение, от която и да е от страните по трудовия договор. По императивен начин законът регламентира стабилност на трудовото правоотношение, гарантира сигурност на страните при осъществяването на трудовите им права и задължения, гарантира спазването на принципа на закрила на труда, формулиран в чл. 1, ал. 3 КТ. Едностранната неизменяемост на съдържанието на трудовото правоотношение означава недопустимост да се променя уговореното между страните съдържание на трудовото правоотношение по отношение на характера на работата, мястото на работа, срока на трудовия договор, трудовото възнаграждение или други условия, уговорени в трудовия договор.

Логическото продължение на установената в чл. 118, ал. 1 КТ забрана е разпоредбата на чл. 119 КТ. В нея законодателят е формулирал същия принцип по позитивен начин - допустима е промяна в съдържанието на трудовото правоотношение, но само по взаимно съгласие между страните по трудовия договор, изразено в писмена форма. По правната си същност промяната в съдържанието на трудовото правоотношение по взаимно съгласие по същество представлява сключване на нов договор между тях, с който те изменят определени елементи от договореното съдържание на трудовото правоотношение.

Казаното се отнася и до органите на НОИ. Настоящият съдебен състав счита, че в случая контролните органи ТП на НОИ не са изпълнили задължението си, произтичащо от разпоредбата на чл.74, ал. 3 от КТ, която е приложима по настоящия казус. Съгласно цитираната разпоредба, в случаите, когато контролен или друг компетентен орган сметне, че трудовият договор е недействителен на някое от основанията, посочени в ал. 1, той незабавно сезира съда, за да се произнесе по действителността на трудовия договор. Същото задължение контролният орган има и при преценката си за нищожност на трудовия договор. В казуса липсват доказателства, а няма и такива твърдения, че органите на ТП на НОИ – С.-град са инициирали и провели подобно съдебно производство. Вместо това, контролният орган при НОИ преждевременно и без наличието на съдебен акт, по същество е оспорил действителността на сключения трудов договор между "НОРФОЛК ОЙЛ" АД и Я. Е..

Съгласно чл. 75, ал. 5 от КТ страните не могат да се позовават на недействителност на трудовия договор или на отделни негови клаузи, докато тя не бъде обявена и решението за обявяването ѝ не бъде връчено на страните. На същото основание страните ще могат да се позовават на недействителност на трудовия договор само след обявяването ѝ от съда.

Едва след отговора на този въпрос от единствения компетентен орган-съответния районен съд и влизане в сила на съдебния акт би било налице основание за издаване на оспореното предписание за заличаване на данни от регистъра на НОИ.

Трудовите правоотношения са особен вид договорни отношения и тяхната правна уредба почива на разпоредбите, разписани в Кодекса на труда. Само за неуредените случаи, и то когато е налице препращаща разпоредба, се прилага общото законодателство. В настоящия случай е налице трудов договор в писмена форма, съдържащи подписите на страните и уредба на елементите на трудово правоотношение.

Контролните органи на ТП на НОИ-С.-град не могат да задължават работодателя - осигурител да подаде нови данни за Е., тъй като по същество по този начин със стара дата в нарушение на императивната забрана на чл.118, ал.1 от КТ се променят съществени елементи на трудовото правоотношение, възникнало и развило се в предходен период.

Налага се извод, че при липсата на влязъл в сила съдебен акт, който да обяви недействителност на

сключения трудов договор, решението на директора на ТП на НОИ е незаконосъобразно.

При така цитираната императивна нормативна уредба на КТ, съдържаща закрила на работещите по трудово правоотношение, осигурителят е следвало и няма спор, че е подал данни за лицето Я. Н. Е. като за работници и служители осигурени по чл. 4, ал. 1, т. 1 КСО.

Следователно Задължителни предписания №ЗД-1-21-02100909/27.11.2025г. на главен инспектор по осигуряването при ТП на НОИ – С.-град, с които е наредено на „НОРФОЛК ОЙЛ“ АД да заличи данни за посочения работник и решението, с което същите са потвърдени, са незаконосъобразни.

(Така Решение № 8837/20.07.2015г. на Върховен административен съд, по адм.дело № 55/2015г., VI отд., Решение №13282 /06.11.2014г. на Върховен административен съд, по адм.дело № 7724/2014г., VI отд., Решение № 15600/19.12.2014г. на Върховен административен съд, по адм.дело № 8693/2014г., VI отд и др.)

Изложените до тук съображения, обосновават крайния извод за незаконосъобразност на оспореното Решение № 1040-21-767/29.12.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град и потвърдените с него Задължителни предписания №ЗД-1-21-02100909/27.11.2025г. на главен инспектор по осигуряването при ТП на НОИ – С.-град, на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, дадени на осигурителя „НОРФОЛК ОЙЛ“ АД с ЕИК[ЕИК], поради което същите ще следва да бъдат отменени. Това налага извод за основателност на жалбата.

При посочения изход на спора, на основание чл. 120, ал. 2 от КСО, на жалбоподателя, се дължат извършените разноски по производството. Те се констатираха в размер на 525.56 евро – заплатените държавна такса в размер на 25.56 евро и възнаграждение за един адвокат в размер на 500.00 евро.

Така мотивиран, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, АССГ, Трето отделение, 80 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение Решение № 1040-21-767/29.12.2025 г. на Директора на ТП на НОИ – С.-град, с което са потвърдени Задължителни предписания №ЗД-1-21-02100909/27.11.2025г., издадени от контролен орган на ТП на НОИ – С.-град на основание чл. 108, ал. 1, т. 3 от КСО, дадени на осигурителя „НОРФОЛК ОЙЛ“ АД с ЕИК[ЕИК].

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, да заплати на „НОРФОЛК ОЙЛ“ АД с ЕИК[ЕИК], сумата от 525.56 евро, представляваща сторените от последното разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано с касационна жалба, пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от получаването на съобщение за неговото изготвяне с препис за страните.